

UZASADNIENIE

Powód Zakład Usług (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. domagał się zasądzenia od pozwanego Gminy L. w L. 45.846,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 8 października 2013 r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

Wyrokiem z dnia 16 grudnia 2016 r. Sąd Rejonowy w Gdyni w sprawie o sygn. akt VI GC 2624/15 oddalił powództwo w całości (punkt I wyroku); zasądził od powoda Zakładu Usług (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz pozwanego Gminy L. w L. kwotę 2.417,00 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego (punkt II wyroku); nakazał zwrócić powodowi Zakładowi Usług (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 800,00 zł (osiemset złotych) tytułem nadpłaconych kosztów sądowych (punkt III wyroku); nakazał zwrócić pozwanemu Gminie L. w L. od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gdyni kwotę 300,00 zł (trzysta złotych) tytułem nadpłaconych kosztów sądowych (punkt IV wyroku).

W uzasadnieniu wyroku Sąd Rejonowy przyjął następujące ustalenia faktyczne.

W dniu 20 marca 2013 roku Rada Gminy L. przyjęła uchwałę nr XXVII/312/2013 w sprawie przyjęcia Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy L..

Zgodnie z § 3 Regulaminu właściciele nieruchomości byli zobowiązani do utrzymania na jej terenie czystości, porządku poprzez:

- 1) wyposażenie nieruchomości w pojemniki na odpady komunalne zmieszane o pojemności odpowiadającej wielkości gospodarstwa domowego oraz w pojemniki do selektywnej zbiórki, w przypadku prowadzenia segregacji odpadów w pojemnikach,
- 2) zbieranie, gromadzenie i pozbywanie się powstałych na terenie nieruchomości odpadów komunalnych zgodnie z wymaganiami określonymi w regulaminie (...),
- 5) realizację innych obowiązków określonych w regulaminie.

Zgodnie z § 4 Regulaminu ustawienie pojemników na odpady komunalne na nieruchomościach winno być zgodne z przepisami, a w szczególności z Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. z 2002 r., Nr 75, poz. 690 z późn.zm.) oraz nie powinno powodować uciążliwości w korzystaniu z sąsiednich nieruchomości. Na właścicielach nieruchomości spoczywał obowiązek utrzymania czystości i dobrego stanu technicznego pojemników na odpady. Ustęp 3 § 4 Regulaminu stanowił:

Na terenie nieruchomości pojemniki, worki na odpady należy ustawić w miejscu wyodrębnionym, dostępnym dla pracowników przedsiębiorcy odbierającego odpady lub, gdy takiej możliwości nie ma, należy wstawić je co najwyżej na jeden dzień przed terminem ich odbioru, zgodnym z harmonogramem, przed posesją, w sposób nieutrudniający przejścia lub przejazdu.

§ 5 Regulaminu stanowił, że każda nieruchomość, na której wytwarzane są odpady, jest miejscem prowadzenia selektywnego zbierania odpadów w zakresie określonym w regulaminie.

§13 Regulaminu wprowadzał zakaz wrzucania do pojemników na odpady komunalne: śniegu, lodu, gorącego popiołu i żużla, gruzu budowlanego, substancji toksycznych, żrących lub wybuchowych.

§ 16 Regulaminu stanowił, że w celu prowadzenia segregacji powstające na terenie nieruchomości odpady komunalne, w trakcie ich gromadzenia należy poddać selekcji mającej na celu oddzielne zgromadzenie poszczególnych rodzajów odpadów tak, aby umożliwić optymalne ich przygotowanie do transportu oraz dalszego ich odzysku lub unieszkodliwienia. Obowiązek ten miał być realizowany poprzez:

- 1) prowadzenie selektywnego zbierania i regularnego przekazywania do odbioru następujących rodzajów odpadów komunalnych:
 - a) zmieszanych,
 - b) papieru, tektury i opakowań wielomateriałowych (kartoników po mleku, sokach itp.),
 - c) szkła,
 - d) plastiku (tworzyw sztucznych) i metalu,
 - e) odpadów zielonych, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego,
 - g) wielkogabarytowych i zużytych opon,
 - h) niebezpiecznych np. farb, baterii i akumulatorów, leków, świetlówek,
 - i) budowlanych i rozbiórkowych;
- 2) korzystanie z pojemników oraz z worków, na poszczególne rodzaje selektywnie zbieranych odpadów zgodnie z ich przeznaczeniem.

Odpady zbierane selektywnie, o których mowa w pkt.1 lit b-e miały być gromadzone w pojemnikach lub workach o następującej kolorystyce:

- 1) papier, tektura i opakowania wielomateriałowe (kartoniki po mleku, sokach itp.) - kolor niebieski
- 2) szkło - kolor zielony,
- 3) plastik (tworzywa sztuczne) i metale - kolor żółty,
- 4) odpady zielone - kolor brązowy.

Przedmiotowe worki musiały zgodnie z Regulaminem pochodzić od przedsiębiorcy realizującego odbiór i zagospodarowanie odpadów na zlecenie gminy, zaś informacje na temat prowadzenia selekcji odpadów komunalnych miały zostać podane do publicznej wiadomości.

§ 17 Regulaminu stanowił, że zmieszane odpady komunalne, winny być gromadzone w specjalnie przystosowanych do tego pojemnikach, że pojemniki te winny spełniać wymogi techniczne, pozwalające na ich opróżnianie przy użyciu specjalistycznego sprzętu, w które wyposażone są pojazdy przeznaczone do odbioru odpadów, a także, że utrzymywanie pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym powinno być dokonywane poprzez:

- 1) zapewnienie poddawania pojemników czyszczeniu co najmniej dwa razy w roku,
- 2) gromadzenie odpadów w pojemniku w ilości niepowodującej jego przeciążenia,
- 3) zamykanie pojemników w wyposażonych w mechanizm zamykający w sposób zabezpieczający przed dostaniem się do ich wnętrza wód opadowych.

§ 19 Regulaminu stanowił, że zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny oraz odpady niebezpieczne wydzielone z odpadów komunalnych, należy przekazywać do punktów ich zbiórki, a w przypadku zużytych leków i baterii wrzucać do oznakowanych pojemników przeznaczonych na te odpady, umieszczonych w wyznaczonych miejscach na terenie gminy z zastrzeżeniem, że komunalne odpady wielkogabarytowe, w tym wielkogabarytowy zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny oraz zużyte opony powinny być umieszczane w podstawionych do tego celu kontenerach, w terminach uzgodnionych z przedsiębiorstwem wywozowym, zgodnie z ustalonym z gminą harmonogramem.

§ 20 Regulaminu nakładał na właściciela nieruchomości prowadzącego prace budowlane i rozbiórkowe obowiązek gromadzenia odpadów w odpowiednich pojemnikach, kontenerach lub workach.

§ 23 Regulaminu stanowił, że w przypadku stwierdzenia, iż w odpadach komunalnych występują odpady, które winny być zbierane selektywnie, o których mowa w § 16 ust. 2 pkt 1 lit. b do i Regulaminu, uznaje się, że selektywna zbiórka odpadów nie jest prowadzona.

§ 26 Regulaminu stanowił, że odpady komunalne zmieszane powinny być usuwane z częstotliwością jeden raz na dwa tygodnie, że odpady zbierane selektywnie, o których mowa w § 16 ust. 2 pkt 1 lit b-e Regulaminu powinny być usuwane z częstotliwością jeden raz na miesiąc, a także, że gromadzone odrębnie odpady budowlane i rozbiórkowe (tzw. „czysty gruz”) winny być wywożone przez właścicieli nieruchomości do miejsca wskazanego przez gminę, w ilości do 5 m³ na rok od gospodarstwa domowego.

§ 32 ust. 1 Regulaminu stanowił, że zwierzęta domowe winny być trzymane w pomieszczeniach zamkniętych lub w ogrodzonych nieruchomościach, zabezpieczonych przed ich niekontrolowanym wydostaniem się na zewnątrz.

§ 33 Regulaminu stanowił, że właściciele psów obowiązani są do wyprowadzania psów na smyczy i w kagańcu, a także, że dopuszcza się puszczenie psów luzem w miejscach, gdzie nie powoduje to uciążliwości dla innych osób, pod warunkiem, że psy są w kagańcu i pod nadzorem właściciela.

W dniu 20 marca 2013 roku Rada Gminy L. podjęła uchwałę nr XXVII/314/2013 w sprawie szczegółowego sposobu i zakresu świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości zamieszkałych i zagospodarowania tych odpadów w zamian za uiszczoną przez właściciela nieruchomości opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi. § 1. ust. 1 uchwały ustalał, że w zamian za uiszczoną opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi, przedsiębiorca na zlecenie gminy:

1) dokona odbioru odpadów komunalnych zmieszanych - jeden raz na dwa tygodnie - w ilości odpowiadającej wielkości pojemnika dla danego gospodarstwa domowego;

2) dokona odbioru zbieranych w sposób selektywny poszczególnych frakcji odpadów:

a) papieru, tektury i opakowań wielomateriałowych - jeden raz na miesiąc, zebranych w pojemnikach lub w workach w kolorze niebieskim o pojemności nie mniejszej niż 120 l - w ilości nieograniczonej.

b) szkła - jeden raz na miesiąc, zebranego w pojemnikach lub w workach w kolorze zielonym o pojemności nie mniejszej niż 120 l - w ilości nieograniczonej.

c) plastiku (tworzyw sztucznych) i metalu - jeden raz na miesiąc, zebranych w pojemnikach lub w workach w kolorze żółtym o pojemności nie mniejszej niż 120 l - w ilości nieograniczonej.

d) odpadów zielonych - jeden raz na miesiąc, zebranych w pojemnikach lub w workach w kolorze brązowym o pojemności nie mniejszej niż 120 l - w ilości nieograniczonej.

§ 2 uchwały stanowił, że przedsiębiorca w zamian za uiszczoną opłatę od gospodarstwa domowego dostarczy worki do prowadzenia selektywnej zbiórki odpadów komunalnych: papieru, tektury i opakowań wielomateriałowych, szkła, plastiku (tworzyw sztucznych) i metali, odpadów zielonych w ilości dostosowanej do ilości zbieranych odpadów, biorąc

pod uwagę sposób zbierania odpadów i częstotliwość ich opróżniania, zgodnie z zapisami obowiązującego Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy L., zwanego „Regulaminem” oraz zapisami § 1 pkt 2 niniejszej uchwały.

§ 3 ust. 1 uchwały uznawał, że selektywna zbiórka odpadów komunalnych nie jest prowadzona, wówczas gdy odpady powstałe na terenie nieruchomości zamieszkałej posegregowane zostały niezgodnie z zasadami określonymi w Regulaminie utrzymania czystości i porządku na terenie gminy L.. W takiej sytuacji uchwała przywidywała naliczanie opłaty w wysokości określonej dla odpadów wyłącznie zmieszanych.

§ 4 ust. 1 uchwały stanowił, że w zamian za uiszczone opłaty, o których mowa w § 1 uchwały od gospodarstwa domowego z nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy w ramach funkcjonującego na terenie gminy P. (...) (tzw. (...)) oraz Punktu Zbiórki (...) Niebezpiecznych (tzw. (...)), prowadzona będzie selektywna zbiórka odpadów komunalnych:

- 1) zużytego małogabarytowego sprzętu elektrycznego i elektronicznego – w ilości nieograniczonej.
- 2) komunalnych odpadów wielkogabarytowych (typu meble), w tym wielkogabarytowego zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego - w ilości nieograniczonej oraz zużytych opon - w ilości – 4 szt. rocznie od gospodarstwa domowego.
- 3) niebezpiecznych, wydzielonych z odpadów komunalnych powstających na nieruchomościach, na których zamieszkują mieszkańcy, w szczególności: farby, lakiery, kleje, żywice, środki do konserwacji i ochrony drewna oraz opakowania po nich, rozpuszczalniki, środki czyszczące, substancje do wywabiania plam i opakowania po nich, zbiorniki po aerozolach, pozostałości po domowych środkach do dezynfekcji i dezynsekcji, środki ochrony roślin oraz opakowania po nich, lampy fluorescencyjne i inne odpady zawierające rtęć, w tym świetłówki, termometry, przełączniki, baterie i akumulatory, zużyte kartridże i tonery, przepracowane oleje, przeterminowane leki - w ilości nieograniczonej,
- 4) odpadów budowlanych, rozbiórkowych (tzw. „czysty gruz”) - w ilości do 5 m³ rocznie od gospodarstwa domowego.

Odpady, o których mowa w ust.1 pkt 2 powinny być umieszczane w podstawionych do tego celu kontenerach, w terminach uzgodnionych z przedsiębiorstwem wywozowym, zgodnie z ustalonym harmonogramem. Odbiór powyższych odpadów ustala się raz w roku - wiosną. Odpady, o których mowa w ust. 1 pkt 1. pkt 3 i pkt 4 należy przekazywać do (...) lub (...). Adres i godziny otwarcia (...) i (...) miały zostać (zgodnie z uchwałą) ogłoszone na stronie internetowej Urzędu Gminy L. i w sposób zwyczajowo przyjęty. Uchwała dopuszczała możliwość wrzucania odpadów niebezpiecznych wyłącznie takich jak: przeterminowane leki oraz zużyte baterie, do oznakowanych pojemników, przeznaczonych na te odpady, ustawionych w punktach handlowo - usługowych oraz obiektach użyteczności publicznej, znajdujących się na terenie gminy.

§ 5 uchwały stanowił, że odpady budowlane i rozbiórkowe, powstałe na terenie nieruchomości zamieszkałych, w wyniku prowadzonych prac budowlanych i rozbiórkowych, w ilości większej niż 5m³ rocznie od gospodarstwa domowego, są wywożone na indywidualne zgłoszenia właściciela nieruchomości i na jego koszt.

§ 6 ust. 1 uchwały stanowił, że odbieranie odpadów, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 uchwały odbywa się zgodnie z harmonogramem ustalonym przez przedsiębiorcę, z którym Gmina L. zawarła umowę na odbiór i zagospodarowanie odpadów.

Ust. 2 § 6 uchwały stanowił, że harmonogram odbioru przez przedsiębiorcę odpadów z terenów nieruchomości zamieszkałych zostanie ogłoszony na stronie internetowej Urzędu Gminy L. i w sposób zwyczajowo przyjęty.

W przypadku, gdy dzień odbioru odpadów przypada na dzień ustawowo wolny od pracy, dniem odbioru odpadów jest pierwszy dzień nie będący dniem ustawowo wolnym od pracy następujący po dniu wolnym.

§ 7 ust. 1 uchwały przewidywał, że w zamian za uiszczoną opłatę gmina będzie również przeprowadzać kampanię informacyjną i edukacyjną dla gospodarstw domowych, nieruchomości zamieszkałych. Zgodnie z ust. 2 kampania ta miała obejmować co najmniej: informację o obowiązkach wynikających z nowych regulacji prawnych w zakresie gospodarowaniu odpadami komunalnymi, utrzymania czystości i porządku w gminie, informację o sposobie i zakresie wypełniania deklaracji o wysokości opłaty, edukację w zakresie zbierania selektywnego odpadów.

W dniu 5 kwietnia 2013 roku W. Gminy L. zatwierdził tryb przetargu nieograniczonego na odbiór i zagospodarowanie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości zamieszkałych na terenie Gminy L. oraz zatwierdził Specyfikację Istotnych Warunków Zamówienia (...). Zgodnie z (...) przedmiotem zamówienia była realizacja usługi odbierania i zagospodarowania odpadów komunalnych powstałych i zebranych od właścicieli nieruchomości zamieszkałych na terenie gminy L..

Szczegółowy opis i zakres przedmiotu zamówienia określony został w Załączniku nr 11 do SIWZ, który zawierał dokumenty takie jak:

- 1) Szczegółowe wymagania stawiane wykonawcom odbierającym odpady komunalne od właścicieli nieruchomości
- 2) Regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy L.
- 3) Szczegółowy sposób i zakres świadczonych usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości zamieszkałych i zagospodarowanie tych odpadów w zamian za uiszczoną przez właściciela nieruchomości opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

Zakres przedmiotu zamówienia obejmował w szczególności odbiór i zagospodarowanie odpadów komunalnych o następujących kodach:

20 01 01 - Papier i tektura

20 01 02 - Szkło

20 01 39 - Tworzywa sztuczne

20 01 40 - Metale

20 02 01 - Odpady ulegające biodegradacji (w tym tylko odpady zielone)

20 03 01 - Niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne

20 03 99 - Odpady komunalne niewymienione w innych podgrupach

15 01 01 - Opakowania z papieru i tektury

15 01 02 - Opakowania z tworzyw sztucznych

15 01 04 - Opakowania z metali

15 01 05 - Opakowania wielomateriałowe

15 01 06 - Zmieszane odpady opakowaniowe

15 01 07 - Opakowania ze szkła

oraz **dostarczenie worków** do zbierania odpadów komunalnych następujących frakcji: papier i tektura (oraz opakowania wielomateriałowe), szkło, tworzywa sztuczne (plastik) i metale oraz odpady zielone.

SIWZ stanowił, że pojemniki do gromadzenia komunalnych odpadów zmieszanych zapewniają właściciele nieruchomości.

W celach informacyjnych Zamawiający podał, że w gminie L. w roku 2012 zebrano następujące ilości odpadów komunalnych:

- 1) Komunalne odpady zmieszane - 1260 Mg
- 2) Szkło - 100 Mg
- 3) Papier i tektura oraz opakowania wielomateriałowe - 10 Mg
- 4) Tworzywa sztuczne (plastik) i metal - 38 Mg.

SIWZ zawierał Ogólną charakterystykę gminy L. w kontekście odbioru i zagospodarowania odpadów:

W zapisach 3.4 SIWZ określał ustalenia organizacyjne związane z wykonaniem zamówienia:

- 1) Wykonawca zobowiązany jest, odebrane od właścicieli zamieszkałych nieruchomości z terenu gminy L., zmieszane odpady komunalne, odpady zielone oraz pozostałości z sortowania odpadów komunalnych, dostarczyć do Regionalnej Instalacji do (...) Sp. z o.o. w Ł..
- 2) Wykonawca otrzyma od Zamawiającego, po podpisaniu umowy, wykaz nieruchomości, z których odbierane będą odpady komunalne. Wykaz nieruchomości będzie aktualizowany przez Zamawiającego w miarę potrzeb wynikających z deklaracji składanych przez właścicieli nieruchomości. Aktualizacja będzie przekazywana Wykonawcy w formie elektronicznej.
- 3) Zaleca się, aby Wykonawca, na własną odpowiedzialność i ryzyko, zgromadził wszelkie informacje, które mogą być konieczne do prawidłowego przygotowania oferty i podpisania umowy.
- 4) Zamawiający nie przewiduje organizacji wizji lokalnej. Wykonawcy w każdym czasie mogą dokonać wizji lokalnej na terenie gminy, w celu zapoznania się z jej specyfikacją, strukturą i typami zabudowy.
- 5) Wykonawca zobowiązuje się do dokonania usługi, z należytą starannością, rozumianą jako staranność profesjonalisty w działalności objętej przedmiotem niniejszego zamówienia, w oparciu o aktualne unormowania prawne, zgodnie z obowiązującymi standardami, oraz etyką zawodową.
- 6) Wykonawca nie może zaciągać, w imieniu Zamawiającego, żadnych zobowiązań mogących narazić Zamawiającego na straty finansowe.
- 7) Ustalenia i decyzje dotyczące wykonywania zamówienia uzgadniane będą wyłącznie przez ustanowionych przedstawicieli Zamawiającego i Wykonawcy.
- 8) Wykonawca odpowiedzialny będzie za całokształt, w tym za przebieg oraz terminowe wykonanie zamówienia w okresie realizacji umowy.

SIWZ określał warunki udziału w postępowaniu oraz opis sposobu dokonania oceny spełniania tych warunków, a ponadto informacje o oświadczeniach i dokumentach, informacje o sposobie porozumiewania się zamawiającego z wykonawcami oraz inne niezbędne informacje.

Powód Zakład Usług (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. złożył ofertę wykonania przedmiotu zamówienia w cenie ryczałtowej za 30 miesięcy 2.228.476,80 zł brutto wraz z załącznikami. W ofercie tej powód wskazał, że miesięczny koszt świadczenie usługi w cenie ryczałtowej wynosi brutto 74.282,56 zł.

W dniu 7 czerwca 2013 roku w wyniku przetargu nieograniczonego pozwany Gmina L. jako Zamawiający zawarł z powodem jako Wykonawcą umowę, na mocy której powód zobowiązał się do wykonania usługi odbioru i zagospodarowania odpadów komunalnych powstałych i zebranych od właścicieli nieruchomości zamieszkałych na terenie Gminy L.. Szczegółowy opis i zakres przedmiotu zamówienia określony został w Załączniku nr 1 do umowy, która zawierał dokumenty takie jak:

- 1) Szczegółowe wymagania stawiane wykonawcom odbierającym odpady komunalne od właścicieli nieruchomości,
- 2) Regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy L.,
- 3) Szczegółowy sposób i zakres świadczonych usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych w zamian za uiszczoną przez właściciela nieruchomości opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

W ustępie 4 § 1 umowy zawarto klauzulę, że Wykonawca (powód) oświadcza, iż usługa, która jest przedmiotem umowy, wykonana na podstawie dokumentów, o których mowa w ust. 2, jest wykonalna, a wiedza i informacja zdobyta podczas przygotowania oferty, eliminuje ryzyko związane z niewykonaniem przedmiotu umowy bądź jej nienależytym wykonaniem, z przyczyn dających się ustalić przed przystąpieniem do realizacji przedmiotu umowy.

Zgodnie z § 2 ust. 1 umowy strony ustaliły, że przedmiot umowy zostanie wykonany w terminie od 1 lipca 2013 roku do 31 grudnia 2015 roku. Usługa miała być prowadzona zgodnie z harmonogramem realizacji usług, ustanowionym przez Strony, niezwłocznie po zawarciu umowy.

Paragraf 3 umowy określał wynagrodzenie ryczałtowe za wykonanie umowy na kwotę 2.228.476,80 zł brutto, w tym za jeden miesiąc na kwotę 74.282,56 zł brutto. Zgodnie z § 3 ust. 3 umowy wynagrodzenie Wykonawcy obejmowało koszty materiałów potrzebnych do realizacji przedmiotu umowy, wszystkie koszty związane z terminowym i prawidłowym wykonaniem przedmiotu zamówienia oraz warunkami i wytycznymi stawianymi przez Zamawiającego, odnoszące się do przedmiotu umowy; w szczególności zawiera zysk Wykonawcy oraz wszystkie wymagane przepisami podatki i opłaty, w tym podatek VAT, koszt worków przeznaczonych do odpadów zbieranych selektywnie, całkowite koszty związane z transportem i zagospodarowaniem odpadów. W myśl § 3 ust. 4 umowy skutki finansowe jakichkolwiek błędów w rozpoznawaniu zakresu przedmiotu umowy obciążały Wykonawcę zamówienia, który winien przewidzieć wszystkie okoliczności, które mogą wpłynąć na cenę zamówienia. Według § 3 ust. 5 umowy niedoszacowanie, pominięcie oraz brak rozpoznania zakresu przedmiotu umowy nie może być podstawą do żądania zmiany wynagrodzenia ryczałtowego.

W myśl § 4 ust. 1 umowy rozliczenie przedmiotu umowy miało następować cyklicznie, na podstawie faktur VAT, wystawionych co miesiąc, na kwotę wynikającą z oferowanego ryczałtu miesięcznego za zrealizowaną usługę za dany miesiąc kalendarzowy. § 4 ust. 2 stanowił, że podstawą wystawienia faktur VAT będą:

Karty przekazania odpadów i/lub karty ewidencji odpadów (określone Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 8 grudnia 2010 r. w sprawie wzorów dokumentów stosowanych na potrzeby ewidencji odpadów- Dz.U. z 2010 r., Nr 249, poz.1673), raporty miesięczne zgodnie ze Szczegółowymi wymaganiami stawianymi Wykonawcy odbierającymi odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, sprawozdania kwartalne zgodnie ze szczegółowymi wymaganiami stawianymi Wykonawcy odbierającymi odpady komunalne od właścicieli nieruchomości (odpowiednio do wymaganego terminu sprawozdawczego) wraz z oświadczeniem złożonym przez podwykonawcę, że otrzymał wynagrodzenie od Wykonawcy, zgodnie z zawartą z nim umową, za należycie zrealizowane przez siebie prace, w ramach realizacji przedmiotowej umowy (jeżeli dotyczy).

Zgodnie z § 7 umowy do praw i obowiązków Zamawiającego (pозwanego) należało:

- przekazanie wykonawcy wykazu nieruchomości, z których odbierane będą odpady komunalne. Wykaz nieruchomości miał być aktualizowany przez Zamawiającego w miarę potrzeb wynikających z deklaracji składanych przez właścicieli nieruchomości.

- występowanie w imieniu mieszkańców w sprawach uciążliwości, niedogodności, niesolidności i niezgodności wykonywania przedmiotu umowy przez Wykonawcę, zgodnie z warunkami umownymi lub w przypadku braku tych warunków umownych inicjowanie działań zmierzających do usunięcia lub ograniczenia tych uciążliwości, niedogodności itp.
- współpracowanie z Wykonawcą w zakresie ustalenia nieruchomości działających niezgodnie z regulaminem utrzymania czystości i porządku w gminie, o którym mowa w Załączniku nr 1 do niniejszej umowy.
- regularny odbiór sprawozdań i wykazów, sporządzanych przez Wykonawcę, w zakresie, o którym mowa w Załączniku nr 1 niniejszej umowy.
- potwierdzanie comiesięcznego odbioru wywozu odpadów komunalnych z gminy, rozliczanie tej usługi i dokonywanie zapłaty za wystawione faktury przez Wykonawcę w terminach ich płatności.
- zapewnienie środków finansowych niezbędnych do prawidłowego i terminowego wykonania umowy.

Z kolei w myśl § 8 umowy do obowiązków Wykonawcy należało między innymi:

- wykonanie przedmiotu umowy siłami własnymi,
- odbiór „u źródła” każdej ilości frakcji odpadów komunalnych zbieranych w sposób selektywny, będącej przedmiotem umowy,
- przygotowanie harmonogramu odbioru odpadów oraz jego wydrukowanie i dystrybucja wśród właścicieli nieruchomości zamieszkałych, na swój koszt, również w przypadku ewentualnych jego zmian,
- terminowe sporządzanie wszelkich, wymaganych prawem sprawozdań i wykazów, o których mowa w szczegółowych wymaganiach stawianym Wykonawcom odbierającym odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, stanowiących Załącznik nr 1 do umowy,
- monitorowanie obowiązku ciążącego na właścicielu nieruchomości w zakresie selektywnego zbierania odpadów komunalnych,
- wyposażenie nieruchomości w worki do zbierania odpadów komunalnych w sposób selektywny.

Zgodnie z § 9 ust. 1 umowy jako koordynatora Zamawiającego w zakresie wykonywanych obowiązków umownych wyznaczono p. A. R. - pracownika pozwanego. Zgodnie z § 9 ust. 2 umowy jako koordynatora Wykonawcy w zakresie wykonywanych obowiązków umownych wyznaczona była G. C..

Zgodnie z § 11 ust. 1 umowy ustalono, że obowiązującą formą odszkodowania z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania będzie kara umowa. § 11 ust. 2 umowy przewidywał, że Wykonawca zobowiązany jest do zapłacenia kar umownych na rzecz Zamawiającego w szczególności:

za każdy dzień opóźnienia w przekazywaniu sprawozdań, raportów, o których mowa w § 8 ust.10 - w wysokości 100 zł netto plus podatek VAT,

za każdy przypadek nie wykonania usługi odbierania i zagospodarowania odpadów komunalnych, z zamieszkałych nieruchomości, ujętych w przekazanej Wykonawcy bazie danych (wykazie nieruchomości) – w wysokości 100 zł netto plus podatek VAT,

za każdy przypadek naruszenia Harmonogramu odbierania i zagospodarowania odpadów komunalnych, za wyjątkiem sytuacji, gdy zmiana ta była uzgodniona z Zamawiającym - w wysokości 100 zł netto plus podatek VAT,

za każdy przypadek niedostarczenia Harmonogramu właścicielom nieruchomości - w wysokości 50 zł netto plus podatek VAT,

za każdy przypadek uzasadnionej reklamacji - w wysokości 100 zł netto plus podatek VAT,

w przypadku, gdy, pomimo uprzednich dwukrotnych monitów ze strony Zamawiającego, Wykonawca nie wykonuje lub wykonuje nienależycie zobowiązania umowne - w wysokości 1 % miesięcznego wynagrodzenia brutto, o którym mowa w § 3 ust.2 umowy, za każdy rozpoczęty dzień niewykonania lub nienależytego wykonania przedmiotu umowy.

§ 12 ust. 5 umowy przewidywał, że Wykonawca może odstąpić od umowy, jeżeli Zamawiający zalega z płatnościami przez okres dłuższy niż 60 dni, przy czym Wykonawca uprzednio wezwie pisemnie Zamawiającego do dokonania płatności.

W dniu 24 czerwca 2013 r. odbyła się narada W. Gminy L. z sołtysami wsi tej gminy, w której wziął udział prezes zarządu powoda R. C.. Podczas tego spotkania R. C. zapewniał, że przed dniem 1 lipca 2013 r. mieszkańcom gminy zostaną dostarczone ulotki z terminarzem odbioru zmieszanych i posegregowanych odpadów komunalnych, że w najbliższy (od spotkania) weekend zostaną przez powoda do mieszkańców i sołtysów wsi worki do selektywnej zbiórki odpadów, że w przypadku braku takich worków mieszkańcy będą mogli wrzucać odpady do zwykłych worków na śmieci, że pojemniki na odpady zmieszane nie będą w początkowej fazie realizacji umowy obowiązkowe, że przez pierwszy miesiąc pracownicy powoda nie będą odnotowywać faktu nieposegregowanych śmieci, a także, że mieszkańcy nie będą mieli obowiązku wystawiania pojemników na odpady zmieszane przed swoje posesje.

Pomimo przeprowadzenia powyższej narady omawiana umowa w początkowym okresie nie była przez powoda prawidłowo realizowana. W związku z problemami powoda z dostarczeniem (...) worków do gromadzenia odpadów segregowanych oraz harmonogramów odbioru odpadów pozwany dla dobra współpracy zgodził się udzielić pomocy w ich dystrybucji, w tym także za pośrednictwem sołtysów wsi położonych na terenie gminy. Pozwany pod koniec czerwca 2013 r. przesłał ponadto powodowi drogą elektroniczną wykaz wszystkich nieruchomości Gminy L., z których miały być odbierane odpady „według deklaracji na segregację odpadów”. W dniu 1 lipca 2013 r. pracownik pozwanego przesłał natomiast powodowi wykaz adresów sołtysów „z prośbą o dostarczenie worków”.

W lipcu 2013 roku pozwany wielokrotnie drogą elektroniczną informował powoda, że mieszkańcy gminy zgłaszają reklamacje dotyczące sposobu wykonywania usług przed powoda, a w szczególności dotyczące braku odbioru odpadów, niedostarczenia worków na odpady, niedostarczenia harmonogramu odbioru odpadów, czy zabierania odpadów w innym terminie aniżeli wynikało to z harmonogramu. W związku z licznymi reklamacjami mieszkańców, które miały miejsce już w terminie pierwszego odbioru odpadów zmieszanych z terenu Gminy L., to jest w dniu 2 lipca 2013 roku, pracownik pozwanego A. R. udała się samochodem z prezesem zarządu powoda R. C. oraz z pracownikiem powoda G. C. na miejsce wykonywania przez powoda usługi odbierania odpadów. W wyniku tego objazdu A. R. stwierdziła, że pracownicy powoda opróżniają tylko te pojemniki, które mieszkańcy wystawili przed posesję, zaś pozostałe nieruchomości nie zostały obsłużone. W związku z tą sytuacją pozwany jeszcze w piśmie z dnia 2 lipca 2013 r. (wysłanym drogą elektroniczną) zwrócił się do powoda o opróżnianie pojemników na odpady zmieszane z wszystkich nieruchomości zamieszkałych, ujętych w przekazanym przez urząd wykazie nieruchomości, oraz o to, by powód nie uzależniał odbioru odpadów zmieszanych od wystawienia pojemników na zewnątrz nieruchomości. Powołując się na zapisy § 4 ust. 3 Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy L. pozwany wskazał, że uzależnianie odbioru odpadów od wystawienia pojemników na zewnątrz nieruchomości jest niezgodne z tym Regulaminem. W tym samym piśmie pozwany zwrócił się do powoda o spowodowanie, aby mieszkańcy otrzymali worki koloru żółtego dla tworzyw sztucznych i metali. Pozwany wskazał, że przekazane przez powoda worki zamienne koloru zielonego, bez przekazania mieszkańcom informacji w tym temacie, wprowadziły większość mieszkańców w błąd. Pozwany wskazał, że mieszkańcy dzwonią do urzędu informując, iż nie otrzymali wszystkich worków potrzebnych do segregacji odpadów. W korespondencji elektronicznej z dnia 3 lipca 2013 roku skierowanej do powoda pracownica pozwanego A. R. wskazała, że pracownicy powoda nadal nie zabierają odpadów z pojemników, jeżeli nie są one wystawione na chodnik, czy ulicę, pomimo tego, że śmietniki stoją przy furcie, bramie, w altance śmietnikowej, które są otwarte i

dostępne dla wykonawcy. Z uwagi na problemy z wywiązaniem się ze swoich obowiązków umownych powód w piśmie z dnia 5 lipca 2013 roku w związku ze zgłoszeniami nieściśłości w interpretacji Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy L. i zgłoszeniami dotyczącymi braków w dostarczaniu worków do segregacji zwrócił się do W. Gminy L. o wyrażenie zgody na dodatkowe dostarczenie do wszystkich nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy worków do selektywnej zbiórki w dniu 2-go wywozu odpadów, tj. wg harmonogramu dnia 16 lipca 2013 roku. Jednocześnie powód wniósł o jednoznaczne uzgodnienie, że pojemniki na odpady zmieszane zostaną opróżnione jeżeli w dniu wywozu znajdować się będą „w miejscu wydzielonym, dostępnym dla pracowników przedsiębiorcy odbierającego odpady”, tj. nie dalej niż 3 m od furtki wejściowej na posesji, lub „gdy takiej możliwości nie ma, należy je wystawić co najwyżej na jeden dzień przed terminem ich odbioru, zgodnie z harmonogramem przed posesję, w sposób nieutrudniający przejście lub przejazdu. Powód dodał: W skrócie określamy, że pojemnik musi być przy furcie lecz nie dalej niż 3 m od furtki lub przed posesją.

W korespondencji elektronicznej z lipca 2013 roku pozwany na prośbę powoda przesyłał mu mapki poszczególnych miejscowości, które powód miał obsługiwać celem wywozu odpadów.

W dniu 10 lipca 2013 roku odbyło się spotkanie, w którym ze strony powoda wzięli udział Prezes Zarządu R. C., Kierownik Biura (...), Kierownik D. Sanitarnego (...) G. S. oraz pracownik G. C., zaś ze strony pozwanego: Wice Wójt M. M. (1), Przewodniczący Rady Gminy L. B. F., pracownik Wydziału Komunalnego A. R. oraz kierownik Referatu (...). Celem spotkania było wyjaśnienie sposobu wykonywania postanowień umowy z zakresu świadczenia usług odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości zamieszkałych z terenu Gminy L. przez Zakład Usług (...) Sp. z o.o. Do spornych kwestii należało:

- źle sprecyzowane, niejednoznaczne miejsce usytuowania pojemników, pracownicy Spółki zostali poinformowani, że odbieramy pojemniki tylko wystawione lub z miejsc dostępnych (pergoli),
- odpady komunalne odbierane są tylko w jeden dzień tygodnia, UG L. sugerował, że odbiór powinien być rozłożony na dwa dni,
- harmonogramy wywozu nieczystości stałych oraz ulotki z zasadami segregacji dotarły do mieszkańców po terminie lub nie dotarły wcale (zatrudniona firma podwykonawcza nie wywiązała się z powierzonego zadania),
- nie wszyscy mieszkańcy otrzymali worki do segregacji odpadów w kolorach odpowiadających regulaminowi, tu znowu nie wywiązała się firma podwykonawcza,
- przy pierwszym odbiorze odpadów komunalnych na terenie Gminy L. wyjechało za mało pojazdów,
- (...) wystawiają pojemniki po przejeździe śmieciarki,
- pojemniki znajdowały się często w głębi posesji,
- brak numeracji na budynkach, przez co kierowca nie mógł jednoznacznie zidentyfikować posesji
- brak dostępu do pojemnika – zamknięta brama, luźno puszczony pies.

W wyniku tego spotkania ustalono:

- konieczność zmiany zawartego w Regulaminie sformułowania „miejsce wyodrębnione” na bardziej precyzyjne,
- konieczność powtórnego dostarczenia do mieszkańców worków do segregacji oraz ulotek,
- konieczność zmiany harmonogramu wywozu nieczystości stałych – wywóz miał odbywać się w ciągu dwóch dni,
- wywóz nieczystości stałych do czasu zmiany Regulaminu miał odbywać się nie tylko z miejsc wyznaczonych (wszystkie pojemniki miały być odbierane),

- kierowcy powoda mieli jeździć z wykazami posesji i zaznaczać miejsca odbioru, wielkość pojemników, ilości pojemników jak również nieprawidłowości przy odbiorze odpadów.

Powód próbując usprawnić system odbioru odpadów w okresie lipca 2013 roku czterokrotnie zmieniał instrukcję dla kierowców w zakresie działalności wywozu nieczystości i przestrzegania jej zasad.

W korespondencji elektronicznej z dnia 11 lipca 2013 roku powód zwrócił się do pozwanego, aby zamieścił na internetowej stronie Gminy L. informację o tym, że w dniu 16 lipca 2013 roku będą dostarczane worki do segregacji śmieci za potwierdzeniem odbioru. Powód wskazywał, że dopuszcza gromadzenie odpadów zielonych w workach z napisem „makulatura” z uwagi na długi okres oczekiwania na dostawę worków od producenta.

Od 1 sierpnia 2013 roku do 31 sierpnia 2013 roku pozwany nadal informował powoda o reklamacjach dotyczących nieprawidłowej realizacji przez powoda swoich obowiązków umownych. Informacje takie pozwany przekazywał również we wrześniu 2013 r.

W piśmie z dnia 24 września 2013 roku powód poinformował pozwanego, że prawidłowa realizacja umowy napotyka trudności z powodu braku współdziałania Zamawiającego z Wykonawcą. W tym zakresie powód wskazał na braki numeracji budynków, a także na nieprzestrzeganie przez mieszkańców i przedstawicieli Zamawiającego Regulaminu poprzez:

a) pozostawianie przez właścicieli nieruchomości pojemników i worków z odpadami w miejscach rażąco naruszających wymagania określone w Regulaminie (§ 4 ust. 3),

b) brak spełnienia obowiązku utwardzenia dojść między miejscem usytuowania pojemników na odpady a miejscem dojazdu samochodów śmieciarek wywożących odpady, umożliwiającego przemieszczanie pojemników na własnych kołach lub na wózkach (§ 4 ust. 1),

c) brak wyposażenia części nieruchomości w pojemniki na odpady komunalne, stosowanie uszkodzonych pojemników na odpady, nienadających się do opróżniania, stosowanie zamiast pojemników na odpady innego rodzaju pojemników, takich jak beczki po odpadach niebezpiecznych (§ 3 pkt. 1, § 21),

d) brak segregacji odpadów pomimo deklaracji o prowadzeniu segregacji (§ 16 ust. 1 i 2),

e) powtarzające się przypadki uniemożliwiania odbioru odpadków komunalnych ze względu na biegające luzem i bez nadzoru psy (§ 32 i § 33),

f) brak kontroli sposobu prowadzenia segregacji gospodarowania odpadami przez (...) (§ 15),

g) pozostawianie w pojemnikach na odpady komunalne odpadów innych niż wymienione w Załączniku Nr 1 do umowy, Rozdział I, pkt. 2, w tym odpadów niebezpiecznych, takich jak azbest, szkło budowlane, gruz budowlany (§ 13, § 20).

Powód wskazał nadto, że brak jest indywidualnej informacji dla mieszkańców Gminy o celu utworzenia i zasadach działania (...). Powód wskazał, że funkcji tej nie realizuje informacja zamieszczona w biuletynie lokalnym, która dotarła do ograniczonej liczby mieszkańców Gminy (§ 19). Powód zwrócił pozwanemu uwagę, że nie reaguje na instruowanie mieszkańców Gminy, na internetowym forum gminnym, o sposobach oszukiwania Wykonawcy co do możliwości pozostawiania w odpadach komunalnych odpadków niebezpiecznych i zabronionych.

Powód zażądał, aby pozwany niezwłocznie przystąpił do egzekwowania przez Zamawiającego obowiązków spoczywających na właścicielach nieruchomości, określonych regulaminem, w szczególności dotyczących sytuowania pojemników w pergolach zlokalizowanych w granicy działki z ulicą, w otwartej furtce lub przed bramą z utwardzonym dojściem. Powód zaproponował także inne rozwiązanie w postaci polubownego zakończenia sporu i rozwiązanie umowy nr (...) 2013 z dnia 7 czerwca 2013 roku za porozumieniem stron w uzgodnionym przez strony terminie.

Pozwany odniósł się do powyższego pisma w piśmie z dnia 21 października 2013 roku. Pozwany wskazał, że to sam powód na spotkaniu z sołtysami w dniu 24 czerwca 2013 roku w odpowiedzi na pytanie czy „pojemniki na odpady zmieszane należy wystawiać” odpowiedział, że mieszkańcy nie mają obowiązku wystawiania pojemników na odpady przed swoje posesje. Dodał jedynie, że wystawianie pojemników ułatwi pracę kierowcom śmieciarek. Na skutek zmiany stanowiska powoda ujętego w treści pisma z dnia 5 lipca 2013 roku pozwany informował mieszkańców, że odpady zmieszane zostaną opróżnione, jeżeli w dniu wywozu znajdować się będą w miejscu wydzielonym, dostępnym dla pracowników przedsiębiorcy odbierającego odpady, tj. nie dalej niż 3 metry od otwartej furtki wejściowej na posesję lub gdy takiej możliwości nie ma, należy je wystawić przed posesję.

Pozwany odnosząc się do zarzutu powoda, że mieszkańcy nie są wyposażeni w pojemniki na odpady komunalne wskazał, iż na naradzie w dniu 24 czerwca 2013 roku Prezes Zarządu powoda R. C. zapewnił, iż do czasu wyposażenia nieruchomości w pojemniki na odpady zmieszane, odpady te mogą być gromadzone również w workach.

Odnosząc się do problemu właściwej segregacji, pozwany wskazał, że to wykonawca ma monitorować zgodnie z § 8 ust.11 umowy ten obowiązek mieszkańca informując zamawiającego o nieprawidłowościach. Wówczas Urząd Gminy zgodnie z regulaminem obciąża mieszkańca opłatą jak za zabieranie odpadów w sposób nieselektywny. Wykonawca zaś zgodnie z umową ma obowiązek odebrać wszystkie odpady z wyjątkiem tych, które nie zostały wymienione w SIWZ.

Odnosząc się do braku numeracji na budynkach w miejscu widocznym pozwany wskazał, że wszyscy właściciele wskazanych nieruchomości zostali wezwani do niezwłocznego dopełnienia tego obowiązku.

Pozwany wskazał ponadto, że powód nie dopełnił obowiązku wyposażenia zamawiającego w oprogramowanie umożliwiające weryfikację przechowywanych danych z systemu oprogramowania, umożliwiającego weryfikację przechowywanych danych z systemu pozycjonowania satelitarnego, bieżącą kontrolę pracy sprzętu wyposażonego przez Wykonawcę, umożliwiającego odczyt, prezentację z odwzorowaniem na monitorze, na aktualnej mapie gminy L., miejsca prowadzenia prac.

Pozwany wskazał, że na bieżąco informuje mieszkańców w sposób zwyczajowo przyjęty (tj. w miejscowej prasie, na stronie internetowej gminy, w Biuletynie Informacji Publicznej, na słupach i tablicach ogłoszeniowych, indywidualnie) o działającym Punkcie Selektywnej Zbiórki Odpadów Komunalnych.

W sierpniu 2013 r. doszło w Urzędzie Gminy L. do spotkania, podczas którego przedstawiciel powoda M. M. (2) oraz przedstawicielki pozwanego A. D. (1) i A. R. sporządziły wykaz reklamacji z miesiąca lipca 2013 r. W korespondencji elektronicznej z dnia 27 sierpnia 2013 r. M. M. (2) przesała przedstawicielowi pozwanego szczegółowy wykaz reklamacji z tego okresu, nie kwestionując wówczas żadnej z nich. Wykaz ten, składający się z 386 pozycji, wymieniał adresy, pod którymi wykonywane przez powoda usługi nie zostały prawidłowo zrealizowane, a ponadto przedmiot zgłoszonej reklamacji. Najczęściej przedmiotem reklamacji był brak odbioru odpadów, ale także brak worków, czy harmonogramu odbioru odpadów.

Fakturą VAT nr (...) z dnia 31 lipca 2013 r. powód obciążył pozwanego należnością w wysokości 74.282,56 zł brutto z tytułu realizacji na rzecz pozwanego umowy w miesiącu lipcu 2013 r. Należność ta została przez pozwanego uregulowana we wrześniu 2013 r. W dniu 30 sierpnia 2013 r. powód wystawił fakturę VAT nr (...), w której obciążył pozwanego tą samą kwotą za realizację umowy w sierpniu 2013 r. Z tej należności pozwany uregulował jedynie (w październiku 2013 r.) kwotę 28.436,56 zł. Odmawiając wypłaty pozostałej części należności, to jest kwoty 45.846,00 zł, pozwany skierował do powoda przy piśmie z dnia 7 października 2013 r. wystawioną na tę kwotę notę księgową nr (...) z dnia 3 października 2013 r., w której wskazał, że obciążył powoda tą kwotą tytułem refundacji kosztów naliczenia kar umownych wynikających z § 11 umowy nr (...).2013, zawartej dnia 7 czerwca 2013 r. Jak wyjaśnił pozwany w tej notcie kwota obciążenia wynika z dołączonego do niej wykazu ewidencji reklamacji na kwotę:

- za miesiąc lipiec 2013 r. – 34.750,00 zł netto (37.530,00 zł brutto),

- za miesiąc sierpień 2013 r. – 7.700,00 zł netto (8.316,00 zł brutto).

W nocie pozwany wskazał, że naliczona kara umowna zostanie potrącona z faktury VAT nr (...) z dnia 30 sierpnia 2013 r.

Do pisma z dnia 7 października 2013 r. dołączone zostały ewidencje reklamacji za lipiec 2013 r. oraz za sierpień 2013 r. Ewidencje te zostały przez pozwanego zweryfikowane dodatkowo na korzyść powoda (usunięto z nich pozycje budzące wątpliwości co do zasadności reklamacji), w wyniku czego ewidencja reklamacji za lipiec 2013 r. obejmowała 355 pozycji, zaś ewidencja za sierpień 2013 r. – 76 pozycji. W ewidencjach tych pozwany wskazał przy poszczególnych pozycjach z jakiego tytułu zgłoszone zostały reklamacje (brak odbioru odpadów, brak harmonogramu odbioru odpadów, brak worków na odpady), a ponadto wysokość naliczonych powodowi z tytułu reklamacji kar umownych (z tytułu reklamacji dotyczącej braku odbioru odpadów – kwota 100,00 zł, z tytułu braku harmonogramu – kwota 50,00 zł, z tytułu braku worków – kwota 50,00 zł). W odpowiedzi na wezwanie powoda do zapłaty kwoty 45.846,00 zł z dnia 7 listopada 2013 r. pozwany skierował do powoda oświadczenie o potrąceniu wymienionych kar umownych. Przed dniem wniesienia pozwu powód nie podważył zasadności oparcia się przez pozwanego przy naliczaniu kar umownych na sporządzonych i zweryfikowanych (w zakresie reklamacji za lipiec 2013 r. wspólnie z przedstawicielem powoda) ewidencjach reklamacji.

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd Rejonowy uwzględnił oświadczenia stron w takim zakresie, w jakim nie były one kwestionowane przez drugą stronę. Sąd przy ustalaniu stanu faktycznego oparł się również na przedłożonych przez strony dokumentach, w tym zakresie, w jakim dowody te cechowały się spójnością, wewnętrzną logiką i wzajemną zgodnością. Stan faktyczny w sprawie ustalony został także przy uwzględnieniu zeznań świadków oraz stron, jednak jedynie w tym zakresie, w jakim zeznania te cechowały się spójnością, wewnętrzną logiką i konsekwencją oraz w tym zakresie, w jakim zeznania te korelowały ze sobą i były zgodne z innymi dowodami przeprowadzonymi w sprawie. Kierując się tymi kryteriami Sąd uznał za w pełni wiarygodne zeznania M. M. (1) (k. 1043v-1045, 1048), B. F. (k. 1042v-1043, 1048), A. R. (k. 1121-1124, 1129), T. K. (k. 1045v-1046, 1048) oraz zeznania J. W. (k. 1127-1128, 1129). Zeznania wymienionych osób poza wzajemną zgodnością, dużym stopniem szczegółowości i konsekwencją znalazły oparcie w innych dowodach przeprowadzonych w sprawie, a zwłaszcza w dokumentach, a częściowo także w zeznaniach A. G. (k. 1054v-1056, 1057), G. C. (k. 1046v-1047, 1048), M. M. (2) (k. 1046, 1048), czy nawet w zeznaniach R. C. (k. 1125-1127, 1129).

Sąd wskazał, że w szczególności zeznania M. M. (1), A. R., T. K. oraz zeznania J. W. potwierdziły okoliczności odbycia w dniu 24 czerwca 2013 r. narady W. Gminy L. z sołtysami wsi tej gminy (w której wziął udział prezes zarządu powoda R. C.). Sąd podkreślił, że złożone w tym zakresie zeznania M. M. (1), A. R., T. K. oraz zeznania J. W. znalazły w tym zakresie pełne potwierdzenie w protokole z tej narady (k. 707-709), który w sposób niezwykle szczegółowy opisał jej przebieg (w tym poszczególne wypowiedzi i deklaracje prezesa zarządu powoda R. C.) i który podpisany został zarówno przez Podinspektora ds. obsługi Rady Gminy A. S., jak i przez W. Gminy L. J. W.. Sąd nadmienił, że R. C. nie tylko nie zakwestionował opisanego w wymienionym protokole przebiegu narady (w tym swoich opisanych w protokole wypowiedzi), ale częściowo zeznaniami swymi wiarygodność tego opisu potwierdził. R. C. przyznał w szczególności, że podczas tej narady informował, iż przez 3 miesiące będą przez jego pracowników akceptowane przy odbiorze odpadów odpady umieszczone w workach, czy też, że będą odbierane od mieszkańców odpady z posesji z miejsc udostępnionych lub widocznych.

Sąd pierwszej instancji wskazał jednocześnie, iż zeznania M. M. (1), B. F., A. R., T. K. oraz J. W. potwierdziły także, że pomimo przeprowadzenia w dniu 24 czerwca 2013 r. wymienionej narady powód nie wywiązywał się w początkowym okresie w sposób prawidłowy ze swoich obowiązków umownych. Sąd podkreślił, że zeznania te znalazły częściowe potwierdzenie w wykazie nieruchomości (k. 371-518), czy korespondencji elektronicznej (k. 540-542). W oparciu o wymienione zeznania i wskazane dowody Sąd ustalił, że w związku z problemami powoda z dostarczeniem (...) worków do gromadzenia odpadów segregowanych oraz harmonogramów odbioru odpadów pozwany dla dobra współpracy zgodził się udzielić pomocy w ich dystrybucji (w tym także za pośrednictwem sołtysów wsi położonych na terenie gminy), że pozwany pod koniec czerwca 2013 r. przesłał powodowi drogą elektroniczną wykaz wszystkich

nieruchomości Gminy L., z których miały być odbierane odpady „według deklaracji na segregację odpadów”, a także, że w dniu 1 lipca 2013 r. pracownik pozwanego przesłał powodowi wykaz adresów sołtysów „z prośbą o dostarczenie worków”. Sąd zaznaczył, że wiarygodność wskazanych dowodów (zeznań i dokumentów) znalazła w tym zakresie częściowe potwierdzenie w zeznaniach A. G., G. C. oraz w zeznaniach R. C.. Sąd pierwszej instancji nadmienił, że A. G. i G. C. przyznali, iż w początkowym etapie realizacji odbioru odpadów występowały problemy z niedostarczeniem wszystkim mieszkańcom gminy na czas worków na odpady, czy harmonogramów ich odbioru. G. C. przyznała zaś wprost, że w czasie, gdy zgłaszane były przez mieszkańców reklamacje dotyczące braku worków, ich dostarczanie jeszcze trwało i się nie zakończyło, że w lipcu 2013 r. reklamacje dotyczyły głównie braku odbioru odpadów, oraz braku worków i harmonogramów, a także, że firma, która miała obowiązek dostarczyć mieszkańcom worki i harmonogramy słabo się z tego wywiązywała. Nadto Sąd zaznaczył, że R. C. przyznał, że pozwany udzielał pomocy powodowi w dystrybucji worków, że w początkowym okresie realizacji umowy zdarzały się przypadki niedostarczenia mieszkańcom worków na odpady, czy harmonogramów ich odbioru.

Kolejno Sąd pierwszej instancji wskazał, że zeznania M. M. (1), B. F., A. R., T. K. oraz zeznania J. W. potwierdziły, że w lipcu 2013 roku pozwany wielokrotnie drogą elektroniczną informował powoda o zgłaszanych przez mieszkańców gminy reklamacjach, że reklamacje te dotyczyły braku odbioru odpadów, niedostarczenia worków na odpady, niedostarczenia harmonogramu odbioru odpadów, czy zabierania odpadów w innym terminie aniżeli wynikało to z harmonogramu, że w związku z licznymi reklamacjami mieszkańców, które miały miejsce już w terminie pierwszego odbioru odpadów zmieszanych z terenu Gminy L., to jest w dniu 2 lipca 2013 roku, pracownik pozwanego A. R. udała się samochodem z prezesem zarządu powoda R. C. oraz G. C. na miejsce wykonywania przez powoda usługi odbierania odpadów, a także, że w wyniku tego objazdu A. R. stwierdziła, iż pracownicy powoda opróżniają tylko te pojemniki, które mieszkańcy wystawili przed posesję. Sąd pierwszej instancji zaznaczył przy tym, że złożone w tym zakresie zeznania M. M. (1), B. F., A. R., T. K. oraz zeznania J. W. znalazły potwierdzenie w dokumentach, to jest w piśmie pozwanego z dnia 02.07.2013 r. (k. 182), w którym pozwany prosił między innymi powoda o spowodowanie, aby mieszkańcy otrzymali worki koloru żółtego dla tworzyw sztucznych i metali oraz o to, by powód nie uzależniał odbioru odpadów zmieszanych od wystawienia pojemników na zewnątrz nieruchomości, w piśmie powoda z dnia 05.07.2013 r. (k. 183), w którym powód przyznając, że miały miejsce zgłoszenia dotyczące niedostarczenia worków na odpady mieszkańcom, zwrócił się do pozwanego o wyrażenie zgody na dodatkowe dostarczenie do wszystkich nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy worków do selektywnej zbiórki w dniu 2-go wywozu odpadów, tj. wg harmonogramu dnia 16 lipca 2013 roku, w notatce służbowej z dnia 02.07.2013 r. (k. 538-539), w której A. R. opisała szczegółowo przebieg dokonanego przez nią w dniu 2 lipca 2013 r. w towarzystwie (...) objazdu, czy wreszcie w bogatej korespondencji elektronicznej z lipca 2013 r. (k. 543-570, 571-603, 604-647), która obrazuje między innymi wielość zgłaszanych przez mieszkańców reklamacji oraz ich przedmiot.

Nadto Sąd podkreślił, że A. G. potwierdził w swoich zeznaniach, że mieszkańcy zgłaszali reklamacje dotyczące nie odbierania przez pracowników powoda odpadów, a także, że mogły się zdarzać zgłoszenia od mieszkańców dotyczące braku w dniu 2 lipca 2013 r. harmonogramu odbioru odpadów. Sąd wskazał przy tym, że G. C. przyznała, iż w lipcu 2013 r. były ogromne problemy z realizacją umowy przez powoda, a nadto że mieszkańcy zgłaszali reklamacje do pozwanego a pozwany przekazywał je powodowi oraz że w lipcu takich reklamacji było sporo, a reklamacje te dotyczyły głównie braku odbioru odpadów oraz niedostarczenia worków i harmonogramu, zaś przyczyną wystawiania przez mieszkańców w dniu 2 lipca 2013 r. odpadów po przejeździe śmieciarki mógł być brak harmonogramu odbioru odpadów. Kolejno Sąd wskazał, że R. C. potwierdził, iż mieszkańcy zgłaszali brak worków oraz że zdarzały się w dniu 2 lipca 2013 r. przypadki, kiedy mieszkańcy zgłaszali, iż wystawili pojemniki na śmieci po przejeździe śmieciarki z uwagi na nieotrzymanie harmonogramu, a także, że pozwany współpracował z powodem przy dystrybucji worków na odpady wśród mieszkańców.

Sąd zważył, że zeznania świadków M. M. (1), B. F. i T. K. potwierdziły okoliczności spotkania, które odbyło się w dniu 10 lipca 2013 roku i podczas którego przedstawiciele powoda i pozwanego usiłowali wyjaśnić sporne kwestie związane z problemami w realizacji przez powoda umowy, a w szczególności kwestia niedostarczenia wszystkim mieszkańcom

gminy worków na odpady, kwestia nieodbierania przez powoda odpadów od mieszkańców, czy kwestia odległości w jakiej od granicy posesji powinny być umiejscowione pojemniki na odpady.

Sąd podkreślił przy tym, że zeznania M. M. (1), B. F. i T. K. znalazły w tym zakresie w podpisanej zarówno przez przedstawiciela powoda (G. C.) jak i przez przedstawiciela pozwanego (D. S.) notatce służbowej z dnia 10 lipca 2013 r., w której szczegółowo wskazano cel spotkania z dnia 10 lipca 2013 r., kwestie sporne pomiędzy stronami oraz poczynione podczas tego spotkania ustalenia. Sąd podkreślił, że z niekwestionowanej przez żadną ze stron treści owej notatki wynikało między innymi, że pracownicy powoda odbierali pojemniki z odpadami tylko wówczas, gdy były one wystawione przed posesję lub z miejsc dostępnych (pergoli), że harmonogramy wywozu nieczystości stałych oraz ulotki z zasadami segregacji dotarły do mieszkańców po terminie lub nie dotarły wcale (zatrudniona firma podwykonawcza nie wywiązała się z powierzonego zadania), że nie wszyscy mieszkańcy otrzymali worki do segregacji odpadów w kolorach odpowiadających regulaminowi, że strony spotkania stwierdziły między innymi konieczność zmiany zawartego w Regulaminie sformułowania „miejsce wyodrębnione” na bardziej precyzyjne, konieczność powtórnego dostarczenia mieszkańcom worków do segregacji oraz ulotek, czy konieczność zmiany harmonogramu wywozu nieczystości stałych (wywóz miał odbywać się w ciągu dwóch dni).

Nadto Sąd nadmienił, że zarządzenia i instrukcje dla kierowców (k. 319-326) potwierdziły, że powód próbując usprawnić system odbioru odpadów w okresie lipca 2013 roku czterokrotnie zmieniał instrukcję dla kierowców w zakresie działalności wywozu nieczystości i przestrzegania jej zasad. Korespondencja elektroniczna z dnia 11 lipca 2013 roku (k. 596) potwierdziła zaś, że powód zwrócił się do pozwanego, aby zamieścił na internetowej stronie Gminy L. informację o tym, że w dniu 16 lipca 2013 roku będą dostarczane worki do segregacji śmieci za potwierdzeniem odbioru, a także, że powód wskazywał, iż dopuszcza gromadzenie odpadów zielonych w workach z napisem „makulatura” z uwagi na długi okres oczekiwania na dostawę worków od producenta. Korespondencja elektroniczna (k. 648-687, 688-698) potwierdziła natomiast, że w okresie od 1 sierpnia 2013 roku do 31 sierpnia 2013 roku oraz we wrześniu 2013 r. pozwany nadal informował powoda o reklamacjach dotyczących nieprawidłowej realizacji przez powoda swoich obowiązków umownych.

Zeznania zaś M. M. (1), A. R. i T. K. pomogły Sądowi ustalić okoliczności, w jakich w sierpniu 2013 r. doszło w Urzędzie Gminy L. do spotkania, podczas którego przedstawiciel powoda M. M. (2) oraz przedstawicielki pozwanego A. D. (1) i A. R. sporządziły wykaz reklamacji z miesiąca lipca 2013 r. Sąd wskazał, że zeznania wymienionych świadków znalazły potwierdzenie w korespondencji elektronicznej (k. 840-851), z której wynika, że dnia 27 sierpnia 2013 r. przedstawicielka powoda M. M. (2) przesała pozwanemu szczegółowy wykaz reklamacji z tego okresu, nie kwestionując wówczas żadnej z nich, że wykaz ten, składający się z 386 pozycji, wymieniał adresy, pod którymi wykonywane przez powoda usługi nie zostały prawidłowo zrealizowane, a ponadto przedmiot zgłoszonej reklamacji, a także, że najczęściej przedmiotem reklamacji był brak odbioru odpadów, ale także brak worków, czy harmonogramu odbioru odpadów. Sąd nadmienił również, że w sporządzonej notatce służbowej z dnia 16 listopada 2015 r. (k. 926) M. M. (2) przyznała, że brała udział w Urzędzie Gminy L. w ustalaniu z A. D. (1) i A. R. „ewidencji reklamacji”, a także, że ewidencję tę przesała drogą elektroniczną w dniu 27 sierpnia 2013 r. pozwanemu. Sąd wskazał przy tym, że z treści tej notatki służbowej wynika, iż M. M. (2) nie kwestionowała wówczas zasadności owych reklamacji.

W dalszej kolejności Sąd pierwszej instancji wskazał, że A. G. potwierdził w swoich zeznaniach, iż M. M. (2) brała udział w przygotowaniu listy zgłoszonych przez mieszkańców zastrzeżeń, a także, że powód nie odniósł się do tej listy na piśmie. M. M. (2) przyznała nadto, że lista reklamacji zgłaszanych przez pozwanego mogła się pokrywać z listą reklamacji dołączoną przez gminę do noty obciążeniowej.

W oparciu o dokumenty w postaci faktur VAT: nr (...) z dnia 31 lipca 2013 r. i nr (...) z dnia 30 sierpnia 2013 r., potwierdzeń wpłat, noty nr 110/2013, pisma pozwanego z dnia 07.10.2013 r. z notą księgową (...) z 3.10.2013 r. i ewidencją reklamacji, pisma pozwanego z dnia 07.11.2013 r., wezwania do zapłaty z dnia 07.11.2013 r., oświadczenia o potrąceniu kar umownych z dnia 12.11.2013 r., pisma pozwanej z dnia 04.12.2013 r., pisma powoda z dnia 07.11.2013 r. oraz notatki służbowej z weryfikacji reklamacji z dnia 29.11.2013 r. Sąd pierwszej instancji ustalił fakt obciążenia przez powoda pozwanego fakturami VAT z tytułu realizacji na rzecz pozwanego umowy w miesiącach lipcu i sierpniu

2013 r., fakt uregulowania przez pozwanego w całości należności za miesiąc lipiec 2013 r. i w części należności za miesiąc sierpień 2013 r., fakt skierowania przez pozwanego do powoda noty księgowej nr (...) z dnia 3 października 2013 r., fakt, że do pisma z dnia 7 października 2013 r. dołączone zostały ewidencje reklamacji za lipiec 2013 r. oraz za sierpień 2013 r., fakt, że ewidencje te zostały przez pozwanego zweryfikowane dodatkowo na korzyść powoda (usunięto z nich pozycje budzące wątpliwości co do zasadności reklamacji), w wyniku czego ewidencja reklamacji za lipiec 2013 r. obejmowała 355 pozycji, zaś ewidencja za sierpień 2013 r. – 76 pozycji, fakt, że w ewidencjach tych pozwany wskazał przy poszczególnych pozycjach, z jakiego tytułu zgłoszone zostały reklamacje (brak odbioru odpadów, brak harmonogramu odbioru odpadów, brak worków na odpady), a ponadto wysokość naliczonych powodowi z tytułu reklamacji kar umownych (z tytułu reklamacji dotyczącej braku odbioru odpadów – kwota 100,00 zł, z tytułu braku harmonogramu – kwota 50,00 zł, z tytułu braku worków – kwota 50,00 zł), fakt, że w odpowiedzi na wezwanie powoda do zapłaty kwoty 45.846,00 zł (z dnia 7 listopada 2013 r.) pozwany skierował do powoda oświadczenie o potrąceniu wymienionych kar umownych, a także, że przed dniem wniesienia pozwu powód nie podważył zasadności oparcia się przez pozwanego przy naliczaniu kar umownych na sporządzonych i zweryfikowanych (w zakresie reklamacji za lipiec 2013 r. wspólnie z przedstawicielem powoda) ewidencjach reklamacji.

Dalej Sąd wskazał, że odmówił wiary formułowanym w toku zeznań przez A. G., G. C., M. M. (2) i R. C., w których starali się oni wykazać, że pozwany bezzasadnie obciążył powoda karami umownymi, a w konsekwencji, że bezzasadny był podniesiony przez pozwanego zarzut potrącenia. W ocenie Sądu Rejonowego tego rodzaju twierdzenia poza sprzecznością z wiarygodnymi dowodami omówionymi we wcześniejszej części uzasadnienia cechują się również brakiem konsekwencji i spójności oraz wzajemnymi rozbieżnościami. Sąd podkreślił przy tym, że A. G. przyznał z jednej strony w swoich zeznaniach, że w lipcu i sierpniu 2013 r. mieszkańcy gminy zgłaszali wiele problemów dotyczących odbioru odpadów, w tym brak odbioru odpadów, a z drugiej strony świadek ten sugerował, że brak odbioru odpadów wynikał z tego, że mieszkańcy nie wystawiali pojemników z odpadami na zewnątrz posesji, do czego zobowiązywał, zdaniem świadka Regulamin. Sąd zaznaczył przy tym, że poza bezspornym faktem, iż przedmiotowy Regulamin nie nakładał na mieszkańców takiego obowiązku przeciwko sugestii, że powód miał prawo nie odbierać odpadów z pojemników nie wystawionych na zewnątrz posesji przemawia okoliczność (potwierdzona protokołem z narady W. Gminy z (...) – k. 707-709), że już w dniu 24 czerwca 2013 r. prezes zarządu powoda wyraźnie stwierdzał, że mieszkańcy nie mają obowiązku wystawiać pojemników na odpady zmieszane przed swoje posesje.

Kolejno Sąd podkreślił, że w swoich zeznaniach A. G. twierdził, że system monitorowania pojazdów u powoda (...) działał już w lipcu 2013 r., czemu jednak zaprzeczyła G. C.. Stwierdziła ona, że nie dysponowała jako pracownik powoda, programem umożliwiającym śledzenie przejazdu kierowców powoda. A. G. sam zresztą zaprzeczył swoim słowom, przyznając, że system ten nie działał prawidłowo (czasami sygnał zanikał).

W świetle potwierzonego przez A. G. i G. C. faktu, że na początku lipca 2013 r. zdarzały się przypadki, iż mieszkańcom gminy nie doręczono harmonogramu odbioru odpadów oraz worki na odpady wyłącznie jako wyraz lojalności wobec swego pracodawcy Sąd uznał asekuracyjną wypowiedź G. C., która pomimo potwierdzenia, że w lipcu 2013 r. było sporo reklamacji ze strony mieszkańców nie była w stanie jednoznacznie stwierdzić, czy reklamacje te były zasadne, czy niezasadne. G. C. przyznała ponadto, że „rozbicie wywozu śmieci” z terenu gminy L. na dwa dni mogło wynikać z tego, że gmina ta jest gminą rozległą i powód mógł nie dać rady z wywozem w jeden dzień. Taka opinia kłóci się z zeznaniami A. G., który sugerował, że powód był w stanie zrealizować swoje obowiązki wobec gminy L. w jeden dzień. A. G. przyznał, że powód nie powrócił do jednodniowego odbioru odpadów zmieszanych z terenu gminy.

Sąd wskazał również, iż świadek M. M. (2) przyznała początkowo, że w sierpniu 2013 r. nie weryfikowała zgłaszanych przez mieszkańców reklamacji. Również w notatce służbowej z 16 listopada 2015 r. twierdziła, że „ewidencji reklamacji” z lipca 2013 r. sporządzonej wspólnie z A. D. (1) i A. R. nie weryfikowała. W ocenie Sądu oba te twierdzenia podważały wiarygodność tych zeznań M. M. (2), w których twierdziła, że formułowała odpowiedzi na zgłaszane reklamacje na bieżąco, że czyniła to na podstawie kart pracy kierowców oraz na podstawie informacji uzyskanych od kierowców telefonicznie, że niekiedy zgłoszenia te weryfikowała telefonicznie u mieszkańców, a także, że niekiedy jeździła na wizję w teren w czasie pracy śmieciarki.

Kolejno, jako sprzeczne z rzeczywistym stanem rzeczy ustalonym w oparciu o wiarygodne dowody omówione w wcześniejszej części uzasadnienia Sąd uznał zeznania, w których R. C. twierdził, że do mieszkańców gminy dostarczone zostały do dnia 2 lipca 2013 r. zarówno worki na odpady, jak i harmonogramy, że w dniu 2 lipca 2013 r. odpady zmieszane były odbierane z posesji, jeśli pojemnik znajdował się w zasięgu wzroku, że za miesiąc lipiec 2013 r. było zaledwie kilka reklamacji od mieszkańców, z których żadna nie była zasadna.

Sąd zaznaczył, że w toku postępowania strona powodowa usiłowała wykazać, że w lipcu i sierpniu 2013 r. obowiązki umowne realizowane były przez nią wobec pozwanego w sposób prawidłowy, że zgłaszane przez mieszkańców w tym okresie reklamacje były nieuzasadnione, bądź też, że pozwany bezpodstawnie obciążył go karami umownymi. W świetle przeprowadzonych w sprawie dowodów Sąd pierwszej in stancji uznał jednak, że powód nie udowodnił w tym zakresie swoich racji, do czego zobowiązywały go przepisy art. 6 k.c. Sąd podkreślił, że powód nie zakwestionował skutecznie tego, że wszystkie wskazane przez pozwanego (w zakresie lipca 2013 r. wspólnie z przedstawicielem powoda) w ewidencjach reklamacje rzeczywiście zostały przez mieszkańców gminy zgłoszone, ani też w konsekwencji tego, że stanowiące podstawę obciążenia przez pozwanego powoda karami umownymi reklamacje rzeczywiście miały miejsce. Sąd nadmienił przy tym, że formułowane przez pozwanego w tym zakresie twierdzenia zostały poparte nie tylko wiarygodnymi zeznaniami świadków, ale także bogatą i nie zakwestionowaną co do swojej rzetelności przez powoda korespondencją elektroniczną dotyczącą tych reklamacji. Powód zaś podnosząc twierdzenie o bezzasadności przedmiotowych reklamacji oparł w tym zakresie swoje zarzuty wyłącznie na zeznaniach osób ściśle z nim związanych (swoich pracowników), a więc osób, które zainteresowane były korzystnym dla powoda rozstrzygnięciem sprawy, jak też na sporządzonych przez te osoby dokumentach prywatnych oraz na niepodpisanych wydrukach. Sąd podkreślił przy tym, że tego rodzaju środki dowodowe, cechujące się jednostronnością i brakiem obiektywizmu, nie mogły zostać uznane za miarodajne dla wykazania wskazanych racji powoda. Przedstawione zaś przez powoda dokumenty prywatne stanowiły wyłącznie dowód na to, że osoby, które je podpisały złożyły oświadczenia zawarte w dokumentach (art. 245 k.p.c.). Oświadczenia te, dotyczące rzekomej bezzasadności rzeczywiście zgłaszanych przez mieszkańców reklamacji nie zostały natomiast poparte przez powoda stanowiskami samych mieszkańców. Nadto Sąd nadmienił, że z dokumentów przedstawionych przez powoda wynika, iż zasadność poszczególnych reklamacji nie była oceniana przez osoby bezstronne, lecz przez samych przedstawicieli powoda. Kolejno Sąd zwrócił uwagę, co zostało przyznane przez stronę powodową, że powód w okresie lipca i sierpnia 2013 r. nie informował niezwłocznie pozwanego (a był do tego zobowiązany) o stwierdzonych przez pracowników powoda nieprawidłowościach występujących po stronie mieszkańców, a w szczególności o brakach w oznaczeniu numerów domów, o biegających na terenie posesji psach utrudniających odbiór odpadów, czy o niewłaściwej segregacji odpadów.

Sąd podkreślił również, iż w toku postępowania powód nie był w stanie wykazać szczegółowo, którzy mieszkańcy otrzymali w lipcu i sierpniu 2013 r. worki na odpady i harmonogramy ich odbioru w odpowiednim terminie, a którzy po terminie, co spowodowane było tym, że pozwany zdecydował się w początkowym okresie realizacji umowy dostarczać mieszkańcom owe worki i harmonogramy nie tylko za pośrednictwem firmy zewnętrznej, ale także bez potwierdzenia ich odbioru.

Nadto za bezpodstawne w świetle treści łączącej strony umowy uznał Sąd zarzuty powoda, że pozwany nie był uprawniony umową do obciążenia powoda karami umownymi w kwotach wskazanych w załączonej do noty księgowej nr (...) ewidencji reklamacji. Sąd podkreślił, że podstawą naliczenia przez pozwanego kar umownych były przypadki zasadnych reklamacji dotyczące:

- nie wykonania przez powoda usługi odbioru odpadów, za co łącząca strony umowa z mocy § 11 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 uprawniała pozwanego do obciążenia powoda w każdym wypadku – karą w wysokości 100 zł netto plus podatek VAT,
- nie dostarczenia przez powoda mieszkańcom harmonogramu odbioru odpadów, za co łącząca strony umowa z mocy § 11 ust. 1 i ust. 2 pkt 5 uprawniała pozwanego do obciążenia powoda w każdym wypadku – karą w wysokości 50 zł netto plus podatek VAT,

- nie dostarczenia przez powoda mieszkańcom worków na odpady, za co łącząca strony umowa z mocy § 11 ust. 1 i ust. 2 pkt 6 uprawniała pozwanego do obciążenia powoda w każdym wypadku takiej uzasadnionej reklamacji – karą w wysokości 100 zł netto plus podatek VAT (pозwany ograniczył się do obciążenia powoda w każdym wypadku zasadnej reklamacji związanej z niedostarczeniem worków na odpady karą w wysokości 50,00 zł).

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego, uznał Sąd Rejonowy, że powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd podkreślił bowiem, że w dniu 7 czerwca 2013 roku strony zawarły umowę nr (...)2013, na mocy której powód zobowiązał się za wynagrodzeniem do wykonania usługi odbioru i zagospodarowania odpadów komunalnych powstałych i zebranych od właścicieli nieruchomości zamieszkałych na terenie Gminy L.. Z tytułu wykonania przedmiotowej umowy w okresie lipca i sierpnia 2013 r. powód obciążył pozwanego odpowiednio fakturami VAT: nr (...) z dnia 31 lipca 2013 r. oraz nr (...) z dnia 30 sierpnia 2013 r. Pozwany nie uregulował drugiej z tych faktur w zakresie dochodzonej przez powoda kwoty 45.846,00 zł, podnosząc zarzut potrącenia tej kwoty z tytułu obciążających powoda kar umownych. Oceniając ten zarzut Sąd pierwszej instancji uznał, że w przedmiotowej sprawie istniały podstawy do przyjęcia, iż pozwany złożył skuteczne prawnie oświadczenie o potrąceniu wierzytelności przysługującej mu względem powoda z wierzytelnością dochodzoną przez powoda w niniejszym postępowaniu.

Sąd Rejonowy powołując się na treść art. 498 § 1 k.c., podkreślił, że w przypadku gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym. W świetle tych przepisów pozwany w pierwszej kolejności powinien więc wykazać, że posiada wobec powoda wierzytelność w określonej wysokości. Sąd zaznaczył, że w przedmiotowej sprawie pozwany wykazał, iż w czasie, gdy wymagalna była określona powództwem wierzytelność powoda względem pozwanego, istniała również wymagalna wierzytelność pozwanego w stosunku do powoda, a mianowicie wierzytelność wynikająca z zasadnego obciążenia przez pozwanego powoda karami umownymi w wysokości 45.846,00 zł. Tym samym uznać należało, iż istniały przesłanki do dokonania przez pozwanego potrącenia wymienionej wierzytelności powoda z wierzytelności pozwanego. Pozwany złożył powodowi oświadczenie o wymienionym potrąceniu. Tym samym pozwany spełnił kolejny warunek skutecznego dokonania potrącenia. Sąd podkreślił przy tym, że z chwilą skutecznego potrącenia wierzytelności wierzytelność dochodzona przez powoda uległa umorzeniu stosownie do przepisów art. 498 § 1 k.c., co oznacza, że w tym zakresie oświadczenie powoda o potrąceniu wierzytelności było z oczywistych względów bezskuteczne.

Mając powyższe na uwadze Sąd Rejonowy uznał, że na skutek potrącenia wzajemnych wierzytelności stron dokonanego przez pozwanego zobowiązanie pozwanego uległo umorzeniu i w konsekwencji na podstawie art. 498 § 2 k.c. oraz na podstawie art. art. 750 k.c. w zw. z art. 734 § 1 k.c. i art. 735 § 1 k.c. – a contrario Sąd Rejonowy powództwo w punkcie I wyroku w całości oddalił.

Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w dyspozycji art. 98 k.p.c. w zw. art. 99 k.p.c. oraz na podstawie art. 108 § 1 k.p.c., Sąd Rejonowy w punkcie II wyroku zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2.417,00 zł z tytułu zwrotu kosztów procesu, na którą składała się kwota 2.400 zł z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika będącego radcą prawnym ustalonego w oparciu o na podstawie § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1.349 ze zm.) oraz opłata od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Nadto Sąd pierwszej instancji na podstawie art. 84 ust. 2 w zw. z art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych - Dz.U. nr 167, poz. 1398 z późn. zm.) nakazał w punktach III i IV wyroku zwrócić ze Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Gdyni odpowiednio na rzecz powoda kwotę 800,00 zł, zaś na rzecz pozwanego kwotę 300,00 zł z tytułu nadpłaconych kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł powód, zaskarżając go w całości i zarzucając:

1. naruszenie prawa materialnego poprzez błędną wykładnię i zastosowanie, tj.:

- art. 471 k.c. w zw. z art. 355 k.c. przez przyjęcie, że powód nie dochował należytej staranności w działaniu i w konsekwencji przyjęcie, że pozwanemu przysługiwało prawo do dokonania potrącenia z należnego powodowi wynagrodzenia kar umownych pomimo, iż wykazane zostało w zebranych materiałach dowodowych iż pozwany naliczał kary umowne w sposób rażąco sprzeczny z zasadami określonymi umową łączącą strony, co przeczy tezie umówionego współdziałania pozwanego z powodem w celu realizacji przedmiotu umowy, a w konsekwencji, błędne przyjęcie że powód nie był uprawniony do odstąpienia od umowy;
- art. 498 § 1 k.c. przez przyjęcie, że wierzytelność z tytułu kar umownych przedstawiona przez pozwaną Gminę do potrącenia istniała w pełnej wysokości, w związku z czym przysługiwało mu prawo do dokonania skutecznego ich potrącenia, gdy w rzeczywistości pozwany naliczał kary umowne za czynności nieprzewidziane w umowie, nadto powiększonych - w sposób rażąco sprzeczny z prawem podatek od towarów i usług (...).
- naruszenie zasady możliwości kumulowania kar umownych tego samego zobowiązania a w szczególności skutecznego odstąpienia od umowy.
- art. 29 ust. 1 i 2 ustawy PZP w zw. z art. 36 ust. 1 pkt. 4 ustawy PZP przez wymaganie od wykonawcy nieodpłatnego dostarczenia przedmiotu umowy (tj. ulotek, worków i innych) jeszcze przed obowiązywaniem przedmiotowej umowy.

5) art. 9n ust. 1 UPCG przez jego nie zastosowanie, w szczególności, iż do kompetencji W. należy kontrola przestrzegania przepisów ustawy a nie na podmiocie odbierającym odpady od właścicieli nieruchomości

2. Niezgodność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez:

- przyjęcie, że pozwany prawidłowo wykonywał swoje obowiązki umowne w zakresie współdziałania z powodem, w szczególności w zakresie obowiązku informacyjnego wobec (...) wynikających z aktu prawa miejscowego - Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy L. oraz weryfikowania zasadności reklamacji, podczas gdy z materiału dowodowego jednoznacznie wynika, że w tym zakresie nie tylko ich nie wykonywał co najmniej do września 2013 roku, to wymuszał na powodzie wykonywanie usług nawet w przypadku jednoznacznego naruszania przez właścicieli nieruchomości zasad określonych Regulaminem, co miało istotny i podstawowy wpływ na ocenę prawidłowości naliczania kar umownych;
- przyjęcie, wbrew postanowieniom łączącej strony umowy, że pozwany był zwolniony z obowiązku weryfikowania reklamacji zgłaszanych przez mieszkańców i uznanie, że obowiązek ten spoczywał wyłącznie na powodzie;
- przyjęcie, że zgłoszenia reklamacyjne wskazujące na rzeczywiste przyczyny zgłoszeń reklamacyjnych dotyczących braku wywozu odpadów, takie jak: źle oznakowane nieruchomości, pozostawianie pojemników na posesji w sposób uniemożliwiający ich odbiór (w odległości nawet kilkuset metrów od granicy nieruchomości, za zamkniętym ogrodzeniem, w miejscach wolno biegających psów), składowanie odpadów w nieprawidłowy sposób (odpady niesegregowane, niebezpieczne, w nieodpowiednich pojemnikach, nieodpowiednich workach), brak połączenia posesji z drogą publiczną dla pojazdów przystosowanych do wywozu odpadów stałych, wystawianie odpadów już po przejechaniu samochodu, nie były w odpowiednim czasie i formie kwestionowane przez powoda, pomimo że ich bieżące kwestionowanie wynika wprost z zebranego w sprawie materiału dowodowego, a których uwzględnienie prowadziłyby do wniosków odmiennych od dokonanych przez Sąd I instancji;
- przyjęcie, że to pozwany nie wypełniał swoich umownych obowiązków w zakresie: doręczania harmonogramów odbioru, worków do gromadzenia odpadów, niezgodnego z harmonogramem odbioru odpadów, co miało wpływ na opóźnienia w odbiorze, podczas gdy z zebranego materiału dowodowego wynika, że pozwany w terminie

określonym umową (w ciągu 14 dni od rozpoczęcia wykonywania umowy) dostarczył zarówno harmonogramy jak i wymagane umową worki, a na żądanie pozwanego dostarczył dodatkową partię wymienionych materiałów;

- przyjęcie, że brak oznakowania nieruchomości numerami ewidencyjnymi pozostawał bez związku z możliwością identyfikacji nieruchomości objętych umową, w sytuacji, gdy możliwe było korzystanie z systemu nawigacji (...), gdy z materiału dowodowego wynika, że w rzeczywistości system ten nie w pełni pozwalał na taką identyfikację;

3. Naruszenie przepisów postępowania które mają istotny wpływ na wynik postępowania poprzez:

1) dokonanie błędnych ustaleń faktycznych polegające na bezkrytycznym przyjęciu za prawdziwe wszystkich twierdzeń pozwanego, przy jednoczesnej odmowie uznania za wiarygodne w tym zakresie twierdzeń powoda, oraz dokonywanie ustaleń wbrew treści dokumentów znajdujących się w aktach sprawy t. j. art. 233 § 1 k.p.c.;

2) przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów tj. naruszenie przepisu art. 233 § 1 k.p.c. poprzez ustalenie stanu faktycznego wyłącznie w oparciu o zeznania świadków zgłoszonych przez pozwanego (w tym głównie M. M. (1), A. R. i A. D. (2)) i odmówienie, w istotnym zakresie, mocy dowodowej zeznaniom świadków zgłoszonych przez powoda (A. G., M. M. (2) i G. C.) oraz zeznaniom powoda, a także pominięcie zeznań pozwanego W. Gminy L., w części w której jednoznacznie przyznał, że pozwany nie weryfikował zasadności zgłoszeń reklamacyjnych mieszkańców. W tym zakresie uzasadnienia wyroku jest narusza art. 328 § 2 k.p.c., gdyż nie zostało jednoznacznie wskazane, dlaczego zeznaniom świadków zgłoszonych przez powoda, a dał w pełni wiarę zeznaniom świadków zgłoszonych przez pozwanego, w sytuacji gdy dokumenty zebrane w sprawie wskazują na dołożenie przez powoda należytej staranności przy wykonywaniu umowy, przy jednoczesnym braku wywiązywania się przez pozwanego z obowiązków umownych, co potwierdzają zeznania świadków powódki;

- pominięcie istotnych dla sprawy faktów wynikających z zeznań powoda i świadków i oraz dokumentów potwierdzających brak weryfikacji przez pozwanego reklamacji przedstawionych za miesiące lipiec i sierpień 2013r., i nieuwzględniania przez pozwanego zgłaszanych pisemnie powodowi nieprawidłowości dotyczących sprzecznego z Regulaminem utrzymania czystości i porządku w Gminie L. działania mieszkańców w zakresie odbioru odpadów, co stanowi naruszenie art. 233 § 1 k.p.c.; a jeżeli była weryfikacja to jak stwierdził świadek M. M. (1) (zastępca W.) została zapłacona faktura za lipiec 2015 roku.
- pominięcie twierdzeń powoda o naliczaniu przez pozwanego kar umownych nieprzewidzianych w umowie, co miało bezpośredni wpływ na ocenę zasadności powództwa, co stanowi naruszenie art. 233 § 1 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe powód wniósł o:

1. uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i uwzględnienie powództwa oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, za obie instancje;

ewentualnie

2. uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, przy uwzględnieniu kosztów postępowania za instancję odwoławczą.

W odpowiedzi na apelację, pozwany wniósł o jej oddalenie i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja powoda okazała się być częściowo zasadna i skutkowałą zmianą zaskarżonego wyroku w zakresie punktów I. i II.

W ocenie Sądu Okręgowy za nietrafne uznać należało stanowisko Sądu pierwszej instancji, iż kara umowna powinna być naliczona z uwzględnieniem podatku od towarów i usług.

Poza powyższą kwestią Sąd Okręgowy, zasadniczo podziela i uznaje za swoje zarówno ustalenia faktyczne, jak i prawne poczynione przez Sąd pierwszej instancji, uznając, iż nie ma potrzeby ich ponownego przytaczania. Ustalenia te bowiem znajdują oparcie w zebranych w sprawie materiale dowodowym.

Sąd Okręgowy przystępując do oceny podstaw naruszenia prawa procesowego uznał, iż nietrafnym jest zarówno zarzut naruszenia art. 233 k.p.c., jak i art. 328 § 2 k.p.c.

Zgodnie bowiem z art. 328 § 2 k.p.c., uzasadnienie wyroku powinno zawierać wskazanie podstawy faktycznej rozstrzygnięcia, a mianowicie: ustalenie faktów, które sąd uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, i przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, oraz wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa. Powszechnie w orzecznictwie przyjmuje się, iż zarzut naruszenia 328 § 2 k.p.c. może być usprawiedliwiony tylko w wyjątkowych okolicznościach, tj. jedynie wtedy, gdy treść uzasadnienia orzeczenia sądu pierwszej instancji uniemożliwia całkowicie dokonanie oceny toku wyводу, który doprowadził do wydania orzeczenia lub w przypadku zastosowania prawa materialnego do niedostatecznie jasno ustalonego stanu faktycznego (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 10.01.2013 r., III APa 63/12, LEX nr 1254543, wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 24.01.2013 r., I ACa 1075/12, LEX nr 1267341).

W sprawie niniejszej takie okoliczności nie wystąpiły. Wbrew twierdzeniom skarżącego Sąd pierwszej instancji, w uzasadnieniu wyroku wskazał dowody, na których się oparł i przyczyny, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności, zaś argumentacja zawarta w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia pozwala na weryfikację dokonanej przez Sąd oceny dowodów.

Zdaniem Sądu Okręgowego skarżący nie zdołał przedstawić także argumentów, które pozwoliłyby uznać za uzasadniony zarzut naruszenia art. 233 k.p.c. Zwrócić bowiem należy uwagę, że tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami lub, gdy wnioskowanie sądu wykracza poza schematy logiki formalnej albo, wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia jednoznacznych praktycznych związków przyczynowo-skutkowych, to przeprowadzona przez sąd ocena dowodów może być skutecznie podważona (tak m. in. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 27.09.2002 r., II CKN 817/00, LEX nr 56906). Nie jest natomiast wystarczające przekonanie strony o innej niż przyjął sąd doniosłości poszczególnych dowodów i ich odmiennej ocenie niż ta, której sąd dokonał. Podkreślić przy tym należy, iż w orzecznictwie sądowym jednolicie przyjmuje się, że jeżeli z określonego materiału dowodowego sąd wyprowadza wnioski logicznie poprawne i zgodne z doświadczeniem życiowym, to ocena sądu nie narusza reguł swobodnej oceny dowodów (art. 233 § 1 k.p.c.) i brak jest podstaw do jej zakwestionowania, choćby w równym stopniu, na podstawie tego materiału dowodowego, dawały się wysnuć wnioski odmienne.

Wbrew twierdzeniom skarżącego, Sąd pierwszej instancji w żadnym zakresie nie pominął twierdzeń powoda o naliczaniu przez pozwanego kar umownych nieprzewidzianych w umowie, tj. kar za niedostarczenie worków. Sąd pierwszej instancji w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia szczegółowo odniósł się bowiem do powyższej kwestii wskazując, iż w świetle treści łączącej strony umowy podstawą naliczenia przez pozwanego kar umownych były przypadki zasadnych reklamacji dotyczące:

- nie wykonania przez powoda usługi odbioru odpadów, za co łącząca strony umowa z mocy § 11 ust. 1 i ust. 2 pkt 3 uprawniała pozwanego do obciążenia powoda w każdym wypadku – karą w wysokości 100 zł netto plus podatek VAT,
- nie dostarczenia przez powoda mieszkańcom harmonogramu odbioru odpadów, za co łącząca strony umowa z mocy § 11 ust. 1 i ust. 2 pkt 5 uprawniała pozwanego do obciążenia powoda w każdym wypadku – karą w wysokości 50 zł netto plus podatek VAT,
- nie dostarczenia przez powoda mieszkańcom worków na odpady, za co łącząca strony umowa z mocy § 11 ust. 1 i ust. 2 pkt 6 uprawniała pozwanego do obciążenia powoda w każdym wypadku takiej uzasadnionej reklamacji – karą w

wysokości 100 zł netto plus podatek VAT (pozwany ograniczył się do obciążenia powoda w każdym wypadku zasadnej reklamacji związanej z niedostarczeniem worków na odpady karą w wysokości 50,00 zł).

Przechodząc do oceny zarzutów naruszenia przepisów prawa materialnego, wskazać należy, iż nie zasługiwał na uwzględnienie podniesiony w apelacji zarzut naruszenia art. 471 k.c. w zw. z art. 355 k.c. Wyniki postępowania dowodowego potwierdziły, że powód nie wykonał należycie zobowiązania, a nadto iż przyczyną takiego stanu rzeczy były okoliczności za które to powód ponosi odpowiedzialność.

Nie sposób bowiem zgodzić się z apelowującym, iż wykonywanie przedmiotu umowy napotykało na trudności z powodu braku współdziałania Zamawiającego z Wykonawcą, a co za tym idzie, że powód w okolicznościach niniejszej sprawy był uprawniony do odstąpienia od umowy. Podkreślić bowiem należy, iż sam Prezes Zarządu Zakład Usług Komunalnych w W. (...) (R. C.) przyznał, że pozwany udzielał pomocy powodowi w dystrybucji worków oraz że w początkowym okresie realizacji umowy zdarzały się przypadki niedostarczenia mieszkańcom worków na odpady, czy harmonogramów ich odbioru. Z powyższego wynika zatem, że pozwany podjął czynności mające na celu wyposażenie nieruchomości w worki do zbierania odpadów, pomimo iż w świetle § 8 ust. 15 umowy był to obowiązek Wykonawcy (powoda).

Kolejno wskazać należy, iż wbrew twierdzeniom skarżącego, treść umowy uprawniała pozwanego do naliczenia kary umownej za każdą zasadną reklamację związaną z niedostarczeniem worków na odpady. Powyższe wynika bowiem z § 11 ust. 1 i ust. 2 pkt 6 umowy, w którym to strony ustaliły, iż Wykonawca zobowiązany jest do zapłacenia kar umownych na rzecz Zamawiającego za każdy przypadek uzasadnionej reklamacji, w wysokości 100,00 zł netto plus obowiązujący podatek VAT.

W ocenie Sądu Okręgowego na uwzględnienie zasługiwał natomiast podniesiony w apelacji zarzut naruszenia art. 498 § k.c., ale tylko w takim zakresie, w jakim skarżący wskazywał na sprzeczne z prawem naliczenie kary umownej, tj. poprzez powiększenie kary umownej o podatek od towarów i usług. Wprawdzie w umowie strony zawarły zapis, iż wykonawca w razie wskazanych w umowie uchybień będzie zobowiązany do zapłacenia na rzecz Zamawiającego kar umownych w kwocie netto „plus obowiązujący podatek VAT”, jednakże zamieszczenie w umowie takiego zapisu, w świetle ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, nie uprawniało pozwanego do naliczenia kary umownej z uwzględnieniem podatku VAT. Kara umowna (w znaczeniu opłaty karnej) nie jest bowiem czynnością wskazaną w art. 5 ww. ustawy ani nie jest też związana z czynnościami w tymże artykule wymienionymi, tzn. nie wpływa na postawę opodatkowania, stąd też kara umowna nie będzie podlegała opodatkowaniu VAT. Należy wskazać, że strona pozwana odnosząc się do tego zarzutu apelacji wskazała jedynie, że tak stanowi umowa stron. Umowa stron operuje pojęciem kwoty kary umownej plus podatek VAT. Jest jednak oczywiste, że o powstaniu obowiązku podatkowego nie może rozstrzygać umowa cywilna stron. Tym samym, o tym, czy suma kary umownej podlega opodatkowaniu, decydują przepisy odpowiedniej ustawy. W konsekwencji stwierdzić należało, iż łączna wysokość kary umownej, jakiej mógł żądać pozwany wynosiła 42.450,00 zł (kara umowna za miesiąc lipiec w kwocie 34.750 zł netto + kara umowna za miesiąc sierpień w kwocie 7.700,00 zł netto).

Zwrócić przy tym należy uwagę, iż w § 11 ust. 6 umowy strony ustaliły, że Zamawiający ma prawo do potrącenia kar umownych z kwoty stanowiącej wymagalne wynagrodzenie Wykonawcy, pozostającej w dyspozycji Zamawiającego lub z zabezpieczenia należytego wykonania umowy. Nie ulega przy tym wątpliwości, że w przedmiotowej sprawie istniały podstawy do przyjęcia, iż pozwany złożył skuteczne prawnie oświadczenie o potrąceniu wierzytelności przysługującej mu względem powoda z wierzytelnością dochodzoną przez powoda w niniejszym postępowaniu (tj. kwotą 45.846,00 zł). Ponieważ na skutek dokonanego potrącenia na mocy art. 498 § 2 k.c. obie wierzytelności uległy umorzeniu do wysokości niższej z nich, to jest kwoty 42.450,00 zł, po odliczeniu kary umownej od niezapłaconej przez pozwaną należności do zapłaty pozostaje jeszcze kwota 3.396,00 zł.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok w pkt I – poprzez zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.396 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 8 października 2013 r. do

dnia 31 grudnia 2015 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od 1 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty i oddalenie powództwa w pozostałym zakresie.

Konsekwencją zmiany zaskarżonego wyroku jest także zmiana w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach procesu przed Sądem I instancji. O kosztach tych orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 § 2 k.p.c. oraz § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1.349 ze zm.). Powód wygrał proces w 7,40 %. Na koszty poniesione przez powoda składa się opłata od pozwu (2.293 zł) oraz wynagrodzenie pełnomocnika wraz z opłatą skarbową (2.417 zł). Koszty poniesione przez pozwanego to wynagrodzenie pełnomocnika wraz z opłatą skarbową (2.417 zł). Rozdzielenie stosunkowe powstałych kosztów oznacza, że pozwanemu należy się od powoda kwota 1894 zł.

Wobec braku uzasadnionych podstaw do uwzględnienia dalej idących wniosków skarżącego, apelacja w pozostałym zakresie podlegała oddaleniu jako nieuzasadniona (art. 385 k.p.c.), o czym Sąd orzekł w punkcie II wyroku..

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł w punkcie III wyroku zasądzając od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.364 zł na podstawie art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 § 2 k.p.c. oraz § 6 pkt 5 w związku z § 10 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1.349 ze zm.).